

Thái trai trá, tôi tháy nhiáu ông bà già, đã già gán sám bánh chè mà ván còn láy nhau. Tôi váa ngác nhiên, váa nác cái, tá nghĩ “già rái còn làm ăn” gì đác náa mà bày đát yêu đác ngá!” Tôi đem ý nghĩ áy nói vái Ngoái tôi, lúc áy bà gán báy mái.. Ngoái tôi nói: “Cháu háng biát, chá chuyán tình yêu thì ngái nào đáu gái còn có máu thì còn muán yêu và muán đác yêu.” Cách nay vài năm, tôi gáp ngái bán vong niên, mát nhà thá láng láy, tuái gán chín chác, ông có ngái yêu ngoài sáu chác, tôi lái hái: “Anh già rái còn gì náa đâu mà yêu vái yát?” Ông bán tôi cái hán nhiên, đáp: “á tuái nào mà có ngái đá mình yêu và đác ngái yêu mà không thích anh?”

Hái đó, nghe Ngoái tôi nói, tôi không phán đái, nháng không tránh đác tác cái thám. Tôi muán hái: “ông Ngá ai mát lâu rái, bà Ngoái có muán yêu ai náa không?” Nghĩ là váy, nháng tôi cháng có gan đáng nên không dám hái.

Bây giá tôi đã sáu lám, có mái đáa con, vái đàn cháu nái, ngoái gán bán mái đáa. Tôi đán Má, váa mái sáu năm. Tôi nhá rõ nhá váy là năm tôi đán Má cũng là năm bà Nái bà Ngoái lá cháu qua đái. Tôi quánh quá tá đó. á vào cái tuái xáp xá năm mái mà “má cái”, lái má cái vá trên cái xá dá tháa vát chát, nhiáu cảm đá náy. Lòng tôi rát khó cháu và phái tranh đáu tháng xuyên trác sá cảm đá quái ác kia.

Tôi cháu đáng nhá váy gán tám, chín năm. Thái gian áy là mát chuái dài đáng kinh sá cho mát con ngái còn sung mãn vá thá lác, nháng lái thiáu thán vá tình cám. Mát thá tình cám đòi hái phái đác đáp áng tá mát ngái không cùng giái tính.

Nhá mái sá vát, sác cháu đáng trong lòng tôi cũng có giái hán. Mát hôm lòng khao khát trong tôi phát hián ra nhác đám cáa biên giái đó, nó len lái chui ra ngoài và cháng đáng đáng, tôi quyát đánh đáng báo tìm bán bán pháng, vái hi váng tìm đác ngái bán già cùng cánh ngá sám hôm tâm sá cho đá buán. Náu có thá cùng tián tái đá há há bên nhau.

Sau khi vi&#t n&#i dung l&#i rao tìm b&#n, g&#i cho t&# t&#p chí đ&#a ph&#ng. Tr&# vào phòng, lòng tôi c&#m th&#y vui vui, đ&#ng tr&#c g&#ng ng&#m nghĩa, tôi th&#y vóc dáng mình cũng còn “ngon lành ra ph&#t”, g&#ng m&#t cũng đ&#y đ&#n, mái tóc v&#n tiêu nhi&#u h&#n mu&#i, râu ria nh&#n nh&#i, chung chung cũng còn tí “có lý v&#i đ&#i”. Tôi m&#m c&#i r&#i ch&#t gi&#t m&#nh, cái hàm răng ch&# còn h&#n m&#i cái. Tôi nghĩ, mình ph&#i làm l&#i hàm răng. Th&# là sáng hôm sau, tôi đi tìm m&#t ông nha sĩ.

Ngày t&#p chí Ki&#n Th&#c Ph&# Thông Dân Vi&#t phát hành, đúng vào ngày h&#n tôi đ&#n phòng m&#ch nha sĩ, nên quên ph&#c nó đi. Khi v&#, tôi v&#a b&#c vào nhà th&#y trên chi&#c sofa đôi &# phòng khách, v&# ch&#ng th&#ng con Út đang ng&#i bên nhau. Đ&#a cháu n&#i ba tu&#i ch&#y t&#i ch&#y lui bên cha m&# nó. Th&#y tôi, chúng nhìn tôi r&#i ngó nhau t&#m t&#m c&#i có v&# khác l&#. Tôi làm nh&# không quan tâm đ&#nh b&#c vào phòng thì v&# th&#ng Út nói:

- Th&#a Ba, có t&# Dân Vi&#t m&#i nè ba!

Trong khi tôi đ&#a tay l&#y cu&#n t&#p chí t&# tay con dâu Út thì th&#ng ch&#ng nó nhìn tôi c&#i, nói:

- Con đ&#c th&#y l&#i rao tìm b&#n c&#a Ba, nh&#ng con nghĩ Ba vi&#t nh&# v&#y ch&#a đ&#.

Tôi m&#t &# báo, ch&#n m&#c “Tìm b&#n b&#n ph&#ng”, dò l&#i rao c&#a mình, đ&#c nh&#m: “Đàn ông 65 tu&#i, góa v&# 16 năm. Hi&#n đang s&#ng v&#i ng&#i con Út. Kinh t&#, tài chính trung bình. Tìm b&#n gái cùng l&#a tu&#i, cùng hoàn c&#nh. N&#u h&#p s&# ti&#n xa h&#n. Th&# v&#...”

Đ&#c xong, tôi nhìn nó, h&#i:

- Ba đăng nh&# v&#y là đ&# r&#i. Con nói thi&#u là thi&#u ch&# nào?

Trong khi th&#ng con Út tôi c&#i ng&#t ngh&#o, thì v&# nó v&#a c&#i v&#a đáp thay ch&#ng:

- H&#i n&#y, đ&#c báo th&#y Ba rao tìm b&#n, &#nh nói v&#i con, sao Ba không ghi thêm câu “Đ&# ng&#m nhau trong lúc vui và khi ch&#t có thêm ng&#&#i khóc!”

Tôi b&#t c&#&#i vì &#i ch&#m ch&#c c&#a t&#i nó. Và tôi ch&#t nghĩ, cái t&# t&#&#ng c&#a th&#ng Út nh&# à tôi, “đ&# ng&#m khi vui và...” Sao mà nó gi&#ng h&#t v&#i cái ý c&#a tôi g&#n năm m&#&#i năm v&# tr&#&#c, “già r&#i còn làm ăn gì đ&#&#c mà bày đ&#t...”

Tôi không nh&# rõ bao lâu, đ&#&#ng nh&# hai tu&#n sau thì ph&#i, tôi nh&#n đ&#&#c b&#n lá th&# c&#a “nh&#ng ng&#&#i b&#n gái cùng c&#nh ng&# nh&# tôi”.. Trong đó có m&#t lá đáng chú ý nh&#t, tôi đ&#c đi đ&#c &#i nhi&#u &#n. Ng&#&#i đ&#p v&#t:

“Ngày..

Kính g&#i ông,

“H&#nh h&#nh b&#t ông qua m&#c “tìm b&#n b&#n ph&#&#ng”. L&#n đ&#u tiên đ&#t bút v&#t cho m&#t ng&#&#i không quen b&#t, tôi c&#m th&#y e ng&#i th&# nào &#y. S&# đ&#b&#c th&# n&#y g&#i đ&#n ông vì tôi mu&#n đ&#&#c giao thi&#p v&#i ông đ&# trao đ&#i tâm &# và h&#c h&#i thêm nh&#ng đ&#u hay, cái đ&#p c&#a b&#n ph&#&#ng. Hy v&#ng th&# tôi đ&#n s&# đ&#m &#i cho ông m&#t n&#m vui nho nh&# và ông s&# h&#i âm v&#i t&#t c&# lòng chân thành.

M&#c đ&#u ch&#a đ&#&#c b&#t ông &#n nào, nh&#ng tôi hy v&#ng ông s&# là ng&#&#i b&#n t&#t c&#a tôi sau n&#y. Tôi không ao &#&#c gì h&#n là có đ&#&#c m&#t ng&#&#i b&#n tri k&# cùng chung lý t&#&#ng, h&#n lành, thành th&#t đ&# di&#u nhau trên b&#&#c đ&#&#ng đ&#i còn &#i trên m&#nh đ&#t tha h&#&#ng. Ngoài ra, tôi không &#&#c gì h&#n n&#a. Vì su&#t đ&#i tôi đã tr&#i qua nhi&#u đau kh&# đ&#ng cay nên mãi đ&#n bây giờ v&#n cô đ&#n bu&#n chán.

Tôi nghĩ t&#n tài, danh v&#ng không bao giờ đ&#m &#i h&#nh phúc lâu dài mà ch&# có s&# chân th&#t m&#i đ&#m &#i cho chúng ta m&#t tình b&#n cao đ&#p đáng quý tr&#ng mà thôi. Riêng t&#i, v&#i nh&#ng tánh tình s&#n có c&#a m&#t ng&#&#i ph&#n Á Đông thu&#n túy h&#n lành, đ&#m đang và chung th&#y, hy v&#ng s&# đ&#&#c làm ng&#&#i b&#n gái c&#a ông sau n&#y và mãi mãi...

Tôi là cảu nả sinh trảng trung hảc Gia Long ngày xảa, sau khi tảt nghiảp đải hảc, lảp gia đình vải mảt thảng gia xuảt nhảp cảng và đã tan vả tả năm 1974, vì không chảu đảng đảc sả đau khả trản miản cảa ông chảng hào hoa, nhảu nhản tình...

Tôi và các con qua Mả theo đản đoàn tả gia đình do ngải chả ruảt bảo lãnh trên 25 năm nay. Hản các con tôi đã thành tài và có sả nghiảp, lảp gia đình, nhà cảa khang trang. Tôi không còn lo lảng gì cho chúng nảa. Duy có mảt đảu là tôi vản còn cô đản và buản chán vì tả trảc đản nay, tôi chảa hả tìm đảc bản tri kả nhả tôi đã tảng ao ảc. Cái ao ảc nhả bé có đảc mảt ngải bản đải chân thảt, chả thả thôi ông ả !

Đó là sả thảt cảa lòng tôi. Tôi không dám vảt gì nhảu hản sả làm phản ông chảng? Vả lải, vì cả làm đảu tiên bao gả cũng khó, khi ta chảa bảt đảng đi nảc bảc cảa nó. Dù sao tôi cũng rảt mong nhản đảc thả ông mảt ngày gản đây đả chúng ta có đảp hàn huyên cùng nhau trong nhảng lúc cô đản buản thảm...

Xin phép ông cho tôi đảng bút. Hản nhảng cánh thả sau sả dài và vui vả hản.
Thành thảt chúc ông nhảu may mản trên đảng đải.

Ngải bản mải cảa ông

Trản Ngảc Lan Hảng”

Tôi đảc đi đảc lải lá thả nhảu lản. Nải dung cảa nó làm tôi thích thú. Ngải đảp trong trang thả có nhảng đảc điảm tảng đảng vả hảc lảc, hoàn cảnh, cô đản... và nhảt là cũng mong có mảt ngải bản thành thảt đả chia sả vui buản... cũng nhả tôi. Tôi “chảm” ngay ngải đảp có cái tên đảp đả nảy.

Tôi vào phòng, khóa cảa, tránh sả quảy phá tả thảng cháu nải. Tôi viảt thả cho ngải đảp mải quen. Vì muản trải tâm tả qua trang giảy, tìm lải chút dả âm cảa thải trảc bảc giảng đải hảc. Tuy già nhảng chúng tôi cũng biảt lảng mản chả bả ! Tình yêu không phân biảt tuải tác nên ả bảt cả lảa tuải nào cũng nôn nao, rảo rảc nhả nhau.

Chúng tôi thßa thußn không phone mà chß thß cho nhau. Hß thßng bßu đißn ß Hoa Kß làm cho cß hai chúng tôi rßt hài lòng. Mßi xß chißu chúng tôi đßc thß nhau. Thß đi thß lßi chßng hßn tháng, tình cßm bißu hißn, rõ nét qua tßng cánh thß. Chúng tôi gßi ßnh cho nhau. Khi gßi tßm ßnh đßn “cô C” gßn bßn mßi năm vß trßc, tôi cßn thßn chßn mßt tßm ßnh vßa ý nhßt, “bô trai” nhßt rßi cßm cßi vißt vào đó, “Trao Lan Hßng, ngßi đßm đßn cho anh ngußn vui và hßnh phúc.”

Đßi lßi, tôi cũng nhßn đßc tßm ßnh cßa ngßi thßng. Trong ßnh, đßi lßng kính lúp, tôi thßy ngßi phßn xßnh đßp, tußi trên đßi năm mßi, mßc thßi trang, mái tóc dài chßy xußng ngßp bßng, kißu tóc gßi nhß gißng đßng đßi hßc xa xßa. Trong ßnh, ngßi đßp đßng trên lan can nhà.

Tôi rßt thích thú vì ßc vßng cßa mình đã đßt thành. Tôi vißt thß cho nàng, hßn ngày gßp mßt. Hôm sau, tôi nhßn đßc hßi đáp.. Nàng vißt:

“Anh cßa em,

Không gì vui sßng bßng khi nhßn đßc thß anh. Hßng mong anh tßng gì đó! Anh bißt không anh?

Đã lâu lßm rßi trên ba chßc năm nay, Hßng chßa bao giờ bißt mong đßi ai mà bây giờ Hßng đang mong chß anh, chßng tß tình Hßng đßi vßi anh nhß thß nào. Anh ßi, Hßng hßi hßp quá..!

Theo ý anh, Hßng quyßt đßnh chßn ngày... chúng mình gßp nhau. Hßng sß dành trßn vßn ngày ßy bên anh.

Nhß anh nhß, gßi ßy, ngày ßy nha anh!

Đêm vß anh ngß, mßng nhß em nha!

Hôn nháu,

Lan Háng cáa anh.”

Đác thá xong, tôi tháy lòng rán ràng khôn tá. Nói ra sá lá trá chúng cái, cháng hiáu sao lòng tôi lúc báy giá ráo rác y chang nhá hái mái biát yêu lán đáu. Tôi chát nhá đán lái cáa bà Ngoái tôi, và tôi thám phác chính mình đã không hái Ngoái: “Già rái, còn “làm ăn” gì đác mà bày đát yêu đáng!”

Tôi ngám gáng,tóc hái dài, tôi đi cát ngay.Chá còn khoáng mái tám tiáng đáng há náa là chúng tôi gáp nhau.Tôi chán sán bá veston đáp nhát, chiác cávát xinh nhát, tìm quanh không biát cái káp cávát bián đâu rái. Tôi phóng xe ra tiám, nhân tián đi ráa luôn chiác xe.

Sáng hôm sau, tôi đáy thát sám. Trác gáng, nháng sái râu lún phún trên cám bá tôi tán tình cáo nhán nhái, cáo đái cáo lái nhiáu lán, cáo đán nái da mát nghe ran rất mái thôi. Tôi láy hàm răng giá ra, sám soi, lau chùi lán náa, gán vào hàm, mám miáng cái, hàm răng đáu đán tráng bóng nhá ra.Tôi hài lòng vá nó. Xát lên đáu chút keo, tôi chái đi,chái lái nháng sái tóc hiám hoi, cá tình che đáu mái đáu hái cáa mình, nháng tôi thát váng. Thôi ká, trái sinh sao cháu váy! Tôi tá an ái, “đáu sao táng tá cáa mình ván còn có lý vái đái”.

Tôi đánh bác ra cáa, tháng Út đang ngái váa xem TV váa uáng cà phê sáng. Nó tháy tôi ăn mác tám tát, đáng đáu láng xáng, bán cái hái:

- Hôm nay ba đi gáp Mommi há ba?

Tôi làm giáng nghiêm khác:

- Chuyán cáa ba, con đáng có xen vào.

Våy mà nó còn cäi tiäp:

- Con có dám nói gì đâu! Thåy Ba vui, con chúc mäng Ba mà! Ba cho con gäi läi chào Mommi nha Ba!

Räi nó ôm con nó vào lòng nói näng:

- Con ngä oan! Bäa nay ông Näi đi coi mät vä, ít lâu näa ông räc bà Näi vä cho con. Hôm nay, con häng đäc vào phòng läc läo thä tä cäa bà Näi nha!
Nói xong nó nhìn tôi cäi, đäng lên dang räng hai tay hát:

*“Tình yêu, ôi tình yêu,
Tình yêu làm cho lòng ta xôn xao,
Làm cho lòng ta nôn nao,
Làm cho gäi đây ta chao dao
Vì đêm qua ta không ngä
Ta cảm än tình yê...ê...êu...u!*

Tôi không biät nó “sáng tác” läi ca quä quäi đó häi nào. Nhäng qua läi nó “dän dò” đäa cháu näi, tôi biät chäc mät đäi u là nó đã lên đäc thä Lan Häng gäi cho tôi.. Đúng là “thäng con chät bäm”!

Mäi đät tay vào näm cäa, tôi läi nghe con dâu nói väi chäng nó:

- Anh kä quá, cä “phä” Ba hoài. Mình nên thông cäm tuäi già cô đän cäa Ba chä anh!

Quay nhìn tôi, nó tiäp:

- Con chúc ba đi chải vui vả. Ba lái xe cản thản nha Ba!

Đúng là con dâu cảa tôi hiảu thảo, khôn ngoan ra phảt. Nó biảt nói nhảng lải làm vảa ý “ông già chảng”. Tôi bả c ra ngoài, kéo cảa pải. “Hảng dè, con vả thảng Út coi vảy mà biảt điảu. Đúng là khi chản cải nó cho thảng nhả, mình đã không lảm.” Tôi nghĩ, lòng cảm thảy vui vui.

Trải Đông năm nay thảt lảnh, lảnh dai dảng, lảnh lả lảng.

Lòng tôi thì khác, ảm áp làm sao!

Tôi lên xe nả máy. Chả gản ba mả i phút nảa, nó – chiảc xe, sả có ngải đảp ngải chiảc ghả bên cảnh “lão tài xả”. Trên đảng tôi huyết sảo mảt bản nhảc tình, lòng cảm thảy khoan khoái vô cùng. Tôi phóng xe vải tảc đả mà mải khi cả viảc hai tía con cùng đi, ngải bên cảnh thảng Út, tôi thảng nhảc nhả nó, “Con chảy vảa thôi, đâu cản chảy nhanh nhả vảy!”

Xe vào Exit chả đản, tôi lảy tả giảy hảng đản lả trình thả sản trong túi ra xem, bảt ngả tay lái chao đảo, chiảc xe hải lảch trên đảng. Tôi nhảm đảc, “... quảo trái, đản đảng A, quảo phải, gảp đảng..... Đây rải, sả Z đúng rải...”

Xuảng xe, cản thản nhả chàng trai đi làm rả trảc khi vào cảng nhà nhảc gia, tôi vuảt ve áo quản cho thảng thảm, giả thái đả bình thản, sảa tảng, “đảng bả” đi vào.

Ngôi nhà thảt sang trảng, theo lải đản cảa ngải đảp, không cản bảm chuông, tôi gõ nhả vào cảa. Chả tiảng gõ đảu, cánh cảa mả ra. Nàng chả sản.

Trả E1c mảt tôi, ngải đàn bà khoảng sáu chảc, vóc ngải mảnh khảnh, làm da trảng ngản, mảc đảm dài, trang đảm nhả, nét quý phái biảu hiản trên gảng mảt mà nét thanh tú ngày nào còn phảng phảt đâu đây. Chiảc mũi thon, thảng, kín đáo trên gảng mảt trái soan đảy đản, sáng sảa, trí thảc đải chiảc kính lão đảc tiản.

Tình Già

Tác Giả: Thái Qu&#c M&#u

Thứ Hai, 28 Tháng 9 Năm 2009 07:09

Tôi hỏi:

- Chào bà. Th&#a bà tôi muốn gặp Lan H&#&#ng.

Ng&#&#i đàn bà nói:

- Xin chào ông, xin &#i, ông là...

Tôi tiếp &#i:

- Tôi là Tân, Nguyễn Đ&#i Tân.

Ng&#&#i đàn bà c&#&#i khoe hàm răng trắng, đ&#u như h&#t b&#p:

- Hân hạnh đ&#&#c gặp anh. Em là Lan H&#&#ng.

Tôi hỏi gì t&#mình, thoáng chút ng&#&#ngang. “Bà c&#” tr&#&#c m&#t tôi ph&#&#ng ph&#t nét đ&#p ng&#&#i trong &#nh mà Lan H&#&#ng đã g&#i tôi, nh&#ng th&#&#t già h&#n nhi&#u. Còn t&#m &#nh cho th&#y “ng&#&#i đ&#p c&#a tôi” ch&#&#ng trên đ&#&#i năm ba. Ai ng&#... Có lẽ Lan H&#&#ng nh&#n ra ý tôi, nàng c&#&#i nói:

- T&#m hình em g&#i đ&#n anh, ch&#p h&#i em năm m&#&#i hai tu&#i, g&#n m&#&#i năm nay em không có ch&#p hình. Xin &#i anh!

Đúng là nàng đã đ&#i. Nh&#ng tôi ch&#ng đ&#i nàng là gì! Khi g&#i &#nh nàng tôi cũng &#a, ch&#n t&#m &#nh “bô nh&#t” ch&#p h&#n m&#&#i năm tr&#&#c. “Đúng là v&#&#t dày g&#p móng tay... s&#t”. Mà h&#ng sao, nàng c&#a mình r&#t đ&#p lão. Tôi nghĩ.

Chúng tôi cùng ng&#i xu&# ng. Trong khi tôi còn phân tâm, Lan H&# ng c&# t ti&# ng. Gi&# ng nàng êm nh&# l&#i vẫn trên nh&# ng cánh th&# g&#i đ&# n tôi. Nàng khéo léo:

- Em có c&# m t&# ng, d&# ng nh&# anh già d &# n h&# n t&# m hình em có đ&# c.

Tôi không bi&# t nàng nói th&# t hay là đ&# trách khéo tôi, “anh cũng nh&# em thôi, v&# y mà còn trách ng&# i ta.” May thay! nàng đã giúp tôi tr&# l&#i:

- Sáu lăm tu&# i mà trông anh còn tr&# , kh&# e m&# nh nh&# trên năm m&# i. Em r&# t m&# ng!

Tôi ti&# p l&#i ng&# i đ&# p:

- Em r&# t đ&# p và quý phái. Đ&# c em ch&# p nh&# n anh làm ng&# i b&# n đ&# i, anh r&# t vui m&# ng!

Lan H&# ng khoe vành môi không son bóng m&# ng trong n&# c&# i duyên dáng:

- C&# m &# n anh! M&# i anh dùng n&# c.

Tôi đ&# ng lên, đ&# n bên nàng. Lan H&# ng cũng đ&# ng lên. Tôi n&# m tay nàng r&# i b&# t th&# n ôm tr&# n thân hình thon g&# n &# y vào lòng. Nàng áp đ&# u vào vai tôi, lim dim đôi m&# t đón nh&# n tình yêu nh&# thu&# xu&#n th&#i. Tôi tìm môi nàng, Lan H&# ng đáp nh&# n. B&# n cC3nh môi g&# p nhau, qu&# n quýt.

Hai hàm răng gi&# m&# i g&# n m&# y ngày ch&# a quen, tôi c&# m th&# y khó ch&# u. Ngo&# nh qua, tôi v&# i g&# nó cho vào túi qu&# n, l&# i ti&# p t&# c đ&# ng môi.. Toàn thân Lan H&# ng m&# m nhũn, run b&# n b&# t, ch&# ng khác gì ng&# i tình đ&# u c&# a tôi h&# n b&# n m&# i năm tr&# c.

Tôi vu&# t tóc nàng, Lan H&# ng đ&# a tay gi&# ch&# t, nói trong h&# i th&# th&# u thảo:

Tình Già

Tác Giả: Thái Qu&#c M&#u

Thứ Hai, 28 Tháng 9 Năm 2009 07:09

- Đ&#ng anh ! Em xu&#ng tóc (c&#o đ&#u) c&#u nguy&#n Tr&#i Ph&#t ban cho em đ&#c g&#p anh là ng&#i mà em nghĩ r&#ng, anh đ&#n v&#i em b&#ng t&#t c&# lòng thành th&#t. Và chúng ta s&# điều nhau đi h&#t quãng đ&#i còn l&#i. Đ&#ng bu&#n em ghen anh!

Tôi ch&#t l&#m vì nh&#ng l&#i ng&#t ngày &#y, nh&#ng tôi không bu&#n vì mái đ&#u tr&#c c&#a nàng, ng&#c l&#i tôi xúc đ&#ng, lòng c&#m th&#y r&#ng r&#ng đón nh&#n m&#i chân tình c&#a ng&#i “lão bà” đáng yêu đáng quý n&#y./-

Thái Qu&#c M&#u

Tình Già

Hai m&#i b&#n năm x&#a
M&#t đêm v&#a gió l&#i v&#a m&#a,
Đ&#i ng&#n đèn m&#, trong gian nhà nh&# ,
Hai cái đ&#u xanh k&# nhau than th&# ; -- ``
Ôi đôi ta, tình th&#&#ng nhau thì v&#n n&#ng,
Mà l&#y nhau h&#n đã không đ&#ng:
Đ&# đ&#n n&#i tình tr&#&#c ph&# sau,
Chi b&#ng s&#m li&#u mà buông nhau !" -- ``
Hay nói m&#i b&#c làm sao ch&# !
Buông nhau làm sao cho n&# ?
Th&#&#ng đ&#&#c ch&#ng nào hay ch&#ng &#y,

Ch&#ng qua ông Tr&#i b&#t đôi ta ph&#i v&#y !
Ta là nhân ng&#i, đâu ph&#i v&# ch&#ng,
Mà tính chuy&#n th&#y chung !"

oo 0oo

Hai m&# i b&# n năm sau,
Tình c&# đ&# t khách g&# p nhau:
Đôi cái đ&# u đ&# u b&# c.
N&# u ch&# ng quen lung,
Đ&# có nhìn ra đ&# c ?
Ôn chuy&# n cũ mà thô&#
Li&# c đ&# a nhau đi r&# i,
Con m&# t còn có đu&# --

Phan Khôi